RETTENS DOM (Anden Afdeling)

7. juni 2001 *

I sag T-359/99,

Deutsche Krankenversicherung AG (DKV), Köln (Tyskland), ved advokat S. von Petersdorff-Campen, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved D. Schennen og S. Bonne, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelse af 15. oktober 1999 fra første appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 19/1999-1) vedrørende registreringen af ordet EuroHealth som EF-varemærke,

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A.W.H. Meij, og dommerne A. Potocki og J. Pirrung,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 24. december 1999,

på grundlag af svarskrift indleveret til Rettens Justitskontor den 21. marts 2000,

og efter mundtlig forhandling den 30. november 2000,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

Den 26. juni 1996 indgav sagsøgeren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som

ændret, en EF-varemærkeansøgning vedrørende et ordmærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

2 Der er ansøgt om registrering af ordet EuroHealth.

3 De tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 36 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse: »forsikringsvirksomhed og finansiel virksomhed«.

4 Ved afgørelse af 13. november 1998 afslog undersøgeren ansøgningen i henhold til artikel 38 i forordning nr. 40/94 med den begrundelse, at det pågældende ord manglede det fornødne særpræg.

5 Den 6. januar 1999 påklagede sagsøgeren undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 59 i forordning nr. 40/94.

6 Klagen blev afvist ved afgørelse truffet af første appelkammer den 15. oktober 1999 (herefter »den anfægtede afgørelse«), som blev meddelt sagsøgeren den 25. oktober 1999.

7 Appelkammeret fandt, at selv om undersøgeren som begrundelse for sin afgørelse kun havde anført artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning nr. 40/94, skulle artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 også anvendes.

Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Principalt ændres den anfægtede afgørelse, og det pålægges Harmoniseringskontoret at bekendtgøre ordet EuroHealth, der søges registreret for tjenesteydelser i klasse 36, som et EF-varemærke i EF-Varemærketidende.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Påstanden om, at det pålægges Harmoniseringskontoret at bekendtgøre ansøgningen om registrering af varemærket EuroHealth

10 Sagsøgeren anmoder Retten om at pålægge Harmoniseringskontoret at bekendtgøre den pågældende mærkeansøgning i EF-varemærketidende i henhold til artikel 40 i forordning nr. 40/94.

11 I henhold til artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 skal Harmoniseringskontoret træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Domstolens afgørelse. Det tilkommer derfor ikke Retten at give Harmoniseringskontoret et pålæg. Det påhviler nemlig dette at drage konsekvenserne af nærværende doms konklusion og præmisser (Rettens dom af 8.7.1999, sag T-163/98, Procter & Gamble mod KHIM, BABY-DRY, Sml. II, s. 2383, præmis 53). Den omhandlede påstand må følgelig afvises af denne grund.

Den principale påstand om ændring og den subsidiære påstand om annullation af den anfægtede afgørelse på grundlag af tilsidesættelsen af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

12 Sagsøgeren gør gældende, at såvel ordene, der indgår som bestanddele af navnet EuroHealth, som navnet selv for så vidt kan give anledning til en række fortolkninger, der dog kræver tankemæssige slutninger.

13 Sagsøgeren hævder endvidere, at behovet for at udelukke registrering, hvilket efter sagsøgerens opfattelse er det hensyn, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, skal foreligge konkret. Den anfægtede afgørelse hviler på en abstrakt vurdering af behovet for at udelukke registrering, hvilket forøger risikoen for, at varemærkeansøgningerne afvises af rent spekulative grunde.

14 Sagsøgeren anfører endvidere, at Harmoniseringskontoret i den anfægtede afgørelse ikke har taget hensyn til artikel 12, litra b), i forordning nr. 40/94, der har til formål at sikre, at et tegn, der består af en forkortet eller ændret form af en beskrivende betegnelse, kan registreres, uden at de, der anvender den pågældende betegnelse, skal frygte, at denne anvendelse anfægtes af indehaveren af EF-varemærket.

15 Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Harmoniseringskontoret ikke har taget højde for den praksis, der anvendes af medlemsstaternes nationale varemærkekontorer, og særligt de nationale kontorer i de engelsktalende dele af Fællesskabet, dvs. Irland og Det Forenede Kongerige, der har registreret en række mærker, der indeholder ordet »Euro«. Harmoniseringskontorets søgningsrapporter viser tilsvarende, at nationale kontorer foretager varemærkeregistrering af ordmærker, hvori — som i det foreliggende mærke — bestanddelen »Euro« er forbundet med beskrivende betegnelser.

16 Harmoniseringskontoret gør for sit vedkommende gældende, at såfremt en enkelt betydning af ordet EuroHealth er beskrivende for forbrugeren, som det retter sig imod, er dette tilstrækkeligt til, at tegnet ikke kan være genstand for en registrering. Efter Harmoniseringskontorets opfattelse indeholder ordet EuroHealth ikke andet og mere end det beskrivende budskab, der allerede ligger i de to dele, som det er sammensat af.

17 For så vidt angår behovet for at udelukke registrering gør Harmoniseringskontoret gældende, at dette hensyn på ingen måde ligger til grund for artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94. Registreringshindringen i den foreliggende sag er derimod begrundet i det forhold, at det pågældende tegn ikke udgør et varemærke.

18 Hvad angår artikel 12, litra b), i forordning nr. 40/94 gør Harmoniseringskontoret gældende, at denne bestemmelse vedrører omfanget af beskyttelsen, der er knyttet til registreringen af et EF-varemærke, og alene er relevant i forbindelse med sager om tilsidesættelse af en varemærkeret.

19 Registreringerne af andre mærker med forstavelsen »Euro« er ikke genstand for den foreliggende sag, og formålet med søgningsrapporterne er ikke at frembringe dokumentation til brug for vurderingen af de absolutte hindringer for registrering.

20 Endelig gør Harmoniseringskontoret gældende, at ved den anfægtede afgørelse blev klagen afvist på grund af betydningen af ordet EuroHealth på engelsk, idet det første kammer fandt, at der forelå en registreringshindring i den engelsktalende del af Fællesskabet.

Rettens bemærkninger

21 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, er »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse«, udelukket fra registrering.

22 Det var således lovgivers hensigt — under forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 — at sådanne tegn som følge af deres rent beskrivende karakter skal anses for at være uegnede til at adskille en virksomheds

tjenesteydelser fra en anden virksomheds. Derimod er tegn eller angivelser, hvis betydning går ud over en rent beskrivende karakter, egnede til at blive registeret som EF-varemærker.

Det er endvidere fast retspraksis, at den absolutte hindring for registrering i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 skal bedømmes i relation til de varer eller tjenesteydelser, som varemærket søges registreret for (jf. Rettens domme af 31.1.2001, sag T-135/99, Taurus-Film mod KHIM, Cine Action, Sml. II, s. 379, præmis 25, og Taurus-Film mod KHIM, Cine Comedy, sag T-136/99, Sml. II, s. 397, præmis 25).

Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94 bestemmer i øvrigt, at »stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.

I den foreliggende sag har appelkammeret gjort gældende, at ordet »Health« — »sundhed« på engelsk — i ordet EuroHealth i de relevante omsætningskredse i almindelighed kan forstås som betegnende en forsikringssektor eller -gren, nemlig sygeforsikringen. For så vidt angår ordet »Euro« finder appelkammeret, at dette er ensbetydende med adjektivet »europæisk«. Det forhold, at forstavelsen »Euro« er blevet tilføjet til udtrykket »Health«, giver efter appelkammerets opfattelse ikke noget yderligere indhold, der er egnet til at fjerne tegnets — som helhed — rent beskrivende karakter med hensyn til tjenesteydelser ved sygeforsikring.

Det bemærkes indledningsvis, at appelkammeret med rette har fundet, at ordet EuroHealth i engelsktalende områder af Fællesskabet kan bruges til at beskrive en særlig kategori af forsikringsydelser, nemlig ydelser vedrørende sygeforsikring, der tilbydes på europæisk niveau. Som appelkammeret har anført, er ordet »Health« — i hvert fald inden for de nævnte områder — rent beskrivende for sygeforsikringsydelser, mens forstavelsen »Euro« alene viser de pågældende tjenesteydelsers europæiske karakter. Desuden er der ikke noget, der taler for, at

kombinationen af forstavelsen »Euro« og navneordet »Health« tilføjer ordet EuroHealth et yderligere indhold, hvorefter det ikke længere har en rent beskrivende karakter i relation til tjenesteydelser vedrørende sygeforsikring, der tilbydes på europæisk niveau.

27 Det følger heraf, at ordet EuroHealth hos de berørte persongrupper umiddelbart og uden yderligere overvejelse vil fremkalde en konkret og direkte association til sygeforsikringsydelser, der henhører under kategorien »forsikringsvirksomhed«, som er angivet i den omtvistede ansøgning om registrering. I den foreliggende sag må den relevante kunde anses for at være en engelsktalende, almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger af forsikringsydelser (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 26).

28 Det skal endvidere bemærkes, at artikel 12 i forordning nr. 40/94 vedrører begrænsningerne, der i erhvervsmæssige relationer gælder for de rettigheder, som et EF-varemærke giver indehaveren. Til trods for den tydelige forbindelse mellem artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 12, litra b), påvirker den sidstnævnte bestemmelse ikke på afgørende måde fortolkningen af den absolutte hindring for registrering, der fremgår af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 (jf. i denne retning Domstolens dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 28). Som følge heraf kan indholdet af artikel 12, litra b), i forordning nr. 40/94 ikke afkræfte den ovenfor nævnte gennemførte undersøgelse vedrørende spørgsmålet om anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 i den foreliggende sag.

29 For så vidt angår sagsøgerens argument om, at de nationale varemærkekontorer i Irland og Det Forenede Kongerige har registreret en række mærker, der indeholder ordet »Euro«, bemærkes, at EF-varemærket ifølge første betragtning til forordning nr. 40/94 har til formål at gøre det muligt for virksomhederne »at identificere deres varer eller tjenesteydelser på samme måde i hele Fællesskabet, uden hensyn til grænser«, og at registreringer, der allerede er foretaget i medlemsstaterne, er et forhold, som — uden at være bestemmende — alene kan tages i betragtning ved registreringen af et EF-varemærke (Rettens dom af

16.2.2000, sag T-122/99, Procter & Gamble mod KHIM, en sæbes form, Sml. II, s. 265, præmis 60 og 61, og af 5.12.2000, sag T-32/00, Messe München mod KHIM, tegnet »electronica«, Sml. II, s. 3829, præmis 45 og 46).

30 Selv om det således ikke er udelukket, at Harmoniseringskontoret efter omstændighederne kan tage hensyn til national praksis, følger det ikke desto mindre af ovenstående, at appelkammeret i den foreliggende sag ikke, som det er blevet anført af sagsøgeren, var forpligtet til at træffe afgørelse i overensstemmelse med eventuel national praksis.

31 For så vidt angår sagsøgerens argument vedrørende Harmoniseringskontorets søgningsrapporter bemærkes, at disse rapporter, der er omhandlet i artikel 39 i forordning nr. 40/94, alene har til formål på en ikke udtømmende måde at informere ansøgeren af et EF-varemærke om potentielle konflikter som følge af relative registreringshindringer. Som Harmoniseringskontoret med rette har anført, har disse rapporter derimod ikke til formål at frembringe dokumentation til brug for undersøgelsen af de absolutte registreringshindringer.

32 Under disse omstændigheder må det fastslås, at sagsøgeren ikke har fremført noget argument, der kan begrunde en annullation af den anfægtede afgørelse, i det omfang denne har stadfæstet afslaget på registreringen af ordet EuroHealth på grund af dettes rent beskrivende karakter for så vidt angår tjenesteydelser vedrørende sygeforsikring.

33 Idet sagsøgeren har ansøgt om registrering af det pågældende tegn for samtlige tjenesteydelser inden for kategorien »forsikringsvirksomhed« uden at skelne imellem dem, tiltrædes appelkammerets vurdering, der vedrører alle disse tjenesteydelser.

34 For så vidt angår de finansielle tjenesteydelser har appelkammeret i den anfægtede afgørelse fundet, at ordet EuroHealth »i den engelsktalende del af Fællesskabet kan anvendes som en direkte beskrivende betegnelse for finansielle tjenesteydelser vedrørende kapitalopbygning, der kan supplere eller træde i stedet for sygeforsikringsydelser«.

35 I den forbindelse følger det ikke af den anfægtede afgørelses begrundelse, at de berørte persongrupper umiddelbart og uden yderligere overvejelse vil knytte en konkret og direkte forbindelse mellem de finansielle tjenesteydelser og ordet EuroHealth.

36 For at nå til den ovennævnte konklusion har appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 19 anført, at de finansielle serviceydelser, særligt »foranstaltningerne til opbygning af kapital, som opsparings- og investeringsplaner«, ofte tilbydes til dækning af ricisi ved sygdom og af mistet arbejdsfortjeneste på grund af sygdom. Appelkammeret har til støtte for denne betragtning henvist til den »tendens, der kan iagttages i Europa, til at overføre sygesikringen fra den offentlige til den private sektor«. Denne argumentation beviser imidlertid ikke, at ordet EuroHealth efter den engelsktalende gennemsnitsforbrugers opfattelse kan betegne visse finansielle tjenesteydelser, men giver snarere en mere indgående redegørelse for grundene til, at visse forbrugere vil efterspørge dem. Således er den forbindelse, der er angivet af appelkammeret, mellem på den ene side det semantiske indhold af tegnet, dvs. »sundhed i Europa«, og på den anden side de pågældende tjenesteydelser, ikke tilstrækkelig konkret og direkte til at kunne bevise, at dette tegn sætter de forbrugere, som det er rettet til, i stand til umiddelbart at identificere disse tjenesteydelser, og at det således har en beskrivende karakter med hensyn til disse ydelser.

37 Henvisningen til tjenesteydelser inden for kategorien »finansiel virksomhed« eller til en af disses kendetegn, som det pågældende tegn kunne bringe til almenhedens

opmærksomhed, er således i det højeste indirekte. Det følger heraf, at den forbindelse mellem ordet EuroHealth og de pågældende finansielle tjenesteydelser, som er beskrevet af appelkammeret i den anfægtede afgørelse, er for vag og ubestemt til at falde ind under forbuddet, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

38 Det følger af de ovenstående overvejelser, at appelkammeret med urette har fundet, at ordet EuroHealth udelukkende er sammensat af tegn, der beskriver finansiel virksomhed, og at den anfægtede afgørelse som følge heraf for så vidt må annulleres.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

39 Sagsøgeren anfører, at det manglende særpræg, som er en registreringshindring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, ikke kan være begrundet derved, at registreringshindringen, der er fastsat i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), er godtgjort at foreligge. Efter sagsøgerens opfattelse forbyder opbygningen af disse bestemmelser, at der foretages en bedømmelse af, om et varemærke har fornødent særpræg, ved hjælp af kriterier, der kun vedrører spørgsmålet, om det er beskrivende.

40 Sagsøgeren bemærker desuden, at det pågældende tegn har det nødvendige supplerende indhold for at udgøre et tegn med særpræg, navnlig fordi dets bestanddele er resultat af forkortelser, samt henset til sammensætningen af disse forkortelser. Ordet EuroHealth er efter sagsøgerens opfattelse et kunstigt skabt ord, der ikke fremgår af nogen ordbøger.

41 Harmoniseringskontoret gør gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på begrundelser, der fører til sammenfaldende konklusioner. Ifølge Harmoniseringskontoret kan et begreb, der udelukkende beskriver en vares art eller anvendelse, ikke gøre det muligt at adskille den fra en anden virksomheds varer. Det forhold, at ordet EuroHealth ikke står i nogen ordbog, er ikke afgørende, da det primære kriterium er, hvorledes det opfattes i de omsætningskredse, som det er rettet til.

42 For så vidt angår det manglende særpræg med hensyn til finansielle tjenesteydelser gør Harmoniseringskontoret endelig gældende, at det i den anfægtede afgørelse er anført, at visse af disse tjenesteydelser, som f.eks. opsparingsplaner, ligeledes har til formål at dække ricisi ved sygdom. Der er desuden på det seneste konstateret en overlapning mellem markederne for forsikringsvirksomhed og for finansielle tjenesteydelser.

Rettens bemærkninger

43 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, er »varemærker, som mangler fornødent særpræg«, udelukket fra registrering.

44 Det bemærkes endvidere, at det fremgår af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94, at det er tilstrækkeligt, at en af de opregnede absolutte registreringshindringer finder anvendelse, for at tegnet ikke kan registreres som EF-varemærke (jf. BABY-DRY-dommen, præmis 29).

45 Idet appelkammeret, som det er fastslået af Retten, ikke fejlagtigt havde fundet, at ordet EuroHealth var rent beskrivende i den engelsktalende del af Fællesskabet for så vidt angår tjenesteydelser vedrørende forsikring, skal der i den foreliggende sag alene tages stilling til, hvorvidt der foreligger en absolut registreringshindring på grundlag af det forhold, at det pågældende tegn mangler særpræg for så vidt angår finansielle tjenesteydelser.

46 Det bemærkes, at selv om den anfægtede afgørelse formelt henviser til artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94, er den i virkeligheden alene begrundet i bestemmelsen i litra c). I punkt 18 i den anfægtede afgørelse er det manglende særpræg i ordet EuroHealth alene udledt af dets beskrivende karakter. På grund af tegnets beskrivende karakter med hensyn til tjenesteydelserne, der nævnes i varemærkeansøgningen, mangler tegnet ligeledes — ifølge appelkammeret — ethvert særpræg. Appelkammeret har således ikke anført den mindste selvstændige begrundelse for anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

47 Det er imidlertid ovenfor fastslået, at appelkammeret fejlagtigt antog, at ordet EuroHealth alene består af tegn, der beskriver de pågældende finansielle tjenesteydelser. Det følger heraf, at det ikke for så vidt angår disse tjenesteydelser kan antages, at ordet derved er uegnet til at adskille de pågældende tjenesteydelser fra en virksomhed fra en anden virksomheds tjenesteydelser.

48 Selv om det erkendes, at de omstændigheder, der kan begrunde de pågældende to absolutte registreringshindringer, i et vist omfang kan overlappe hinanden, står det dog fast, at disse hindringer har hvert sit anvendelsesområde (jf. i denne retning Rettens dom af 26.10.2000, sag T-345/99, Harbinger Corporation/ KHIM, Trustedlink, Sml. II, s. 3525, præmis 31). Da der imidlertid ikke foreligger nogen som helst selvstændig undersøgelse af spørgsmålet om anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 i den anfægtede afgørelse, må denne ligeledes annulleres på grund af tilsidesættelse af den sidstnævnte bestemmelse for så vidt angår finansielle tjenesteydelser.

49 Under disse omstændigheder skal den anfægtede afgørelse ikke ændres, men annulleres, således at Harmoniseringskontoret ved anvendelse af artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme denne dom.

50 På baggrund af ovenstående overvejelser annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt angår tjenesteydelser i kategorien »finansiel virksomhed«, og Harmoniseringskontoret frifindes for de øvrige påstande om ændring og annullation.

Sagens omkostninger

51 I medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. I denne sag bestemmes, at hver part skal bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) Afgørelsen af 15. oktober 1999 fra første appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 19/1999-1) annulleres for så vidt angår tjenesteydelserne i kategorien »finansiel virksomhed«.

2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Meij Potocki Pirrung

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. juni 2001.

H. Jung

Justitssekretær

A.W.H. Meij

Afdelingsformand